

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Præmiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

dicere, & cogitare debet res esse maximas, per quas Deus vi-
 detur, dat vitam æternam: ideoq; gubernari & iuuari a Deo,
 ac ob causam studiosius omnia faciat. Sic quodlibet
 membrum Ecclesiæ sentiat hanc summam omnium vocationum esse,
 membrum populi Dei, inuocet Deum pro se & alijs, offerat sa-
 crificia, & omnis generis bona opera præcepta a Deo. Hæc digni-
 tationis intelligenda & consideranda est: Scias hoc tuum stu-
 dium liberarum, & modestiam vitæ, verè rem magnam esse, & ad vo-
 cationis gloriam & aliorum necessitatem pertinere. Ideo eam Deus
 tribuit, & approbat, vt dictum est, gubernat, adiuvat. Quare studio-
 sus officia tui loci facias.

DE P R E M I I S.

Vt remissio peccatorum & reconciliatio sit certa, donatur pro-
 pter filium Dei gratis, & fide accipienda est. Fieret autem incer-
 ta, si prodiret ex conditione nostrorum meritorum. Sed in reconci-
 liatione postea bona opera cum placeant fide propter mediatorem, vt di-
 ctum est, merentur præmia spiritualia & corporalia, in hac vita, &
 post hanc vitam, sicut clare ostendit parabola de negotiantibus: Ha-
 beret dabitur, &c. Et 1. Tim. 4. dicitur, Pietas habet promissiones
 presentis & futuræ vitæ, &c. Marc. 10. Recipient centuplum in hac vi-
 ta, sed cum tribulatione, & post hanc vitam, vitam æternam. Matt. 10.
 Qui sedente potu vni ex minimis propter doctrinam, non perdet mer-
 itum suum. Lucæ 6. Date, & dabitur vobis. Exod. 20. Honora pa-
 trem & matrem, vt sis longæuus super terram. Iesa. 33. Panis ei datur
 aquæ eius erunt certæ. Regem in decore videbunt, id est, pro
 obedientia & bonis operibus Deus dat tranquillam politiam, hone-
 stam & paratam gubernationem, &c. Iesaiæ 58. Frange esurienti panem
 tuum, & eris sicut hortus irriguus, &c. **D E N I QV E** ple-
 nius scriptura talium promissionum, de spiritualibus & corporali-
 bus præmijs. Nam & in hac vita vtriusq; opus est: Nec singuli retine-
 re possunt sine exercitio, nec in gubernatione illustrari do-
 ctina, & conservari Ecclesiæ & politix possunt, sine donis spiritua-
 libus. Deinde cum Deus velit in hac vita propagari doctrinam, dat
 hospitium docentibus & discipulis, id mirabiliter seruat,
 sicut seruat nauim in qua Paulus vehebatur Romam. Promittit
 gratiam præsentis vitæ commoda. Et quanquam Ecclesia mirabi-
 liter subiecta est cruci, tamen aliqua multitudo pia seruat, etiam si
 in acie vidrice, aliqui milites interficiuntur. **D I S C A M V S**
 quæ verosq; genere bonorum opus esse, & ea non frustra promitti
 Deo, sed vt fides nostra exerceatur & crescat, & nos inuitati præ-
 mios diligentius laboremus. Exerceatur autem Fides tripliciter.

P R I M O,

PRIMO, semper fides petitura res alias, initio cogit de remissione peccatorum, ut David non potest petere victoriam, nisi cogitet sibi Deum placatum esse.

SECUNDO, Fides statim non casu obijci bona, ut impij in naui Pauli fingebant casu seruari esse. At fides vere statuat à Deo nos ali, defendi, iuari, & horum beneficiorum promissiones ideo propositæ sunt, ut Epicurea imaginatio animis hominum eijciatur, quæ fingit casu accidere bona & mala. Sed discamus vere à Deo dari bona, & ea petamus ab ipso.

TERTIO, fides exercetur petens auxilium & compensationem, ut qui dat Eleemosynam, decerpit aliquid de suo, & videt suum meritum esse, nisi Deus eos respexerit, petit & expectat auxilium, & compensationem.

HÆC ut intelligantur, antithesis consideranda. Introspeciamus nostra pectora. Ideo minus es diligens in operibus, quia cogitas te frustra laborare, quia Deo displiceas. Hæc impugatio pugnat cum primo exercitio fidei. Secundo, ideo minus es liberalis, quia cogitas has res humanæ diligentia commissas esse, committi à Deo. Hic error pugnat cum secundo exercitio fidei. Deum diligentiam humanam ita postulat, ut velit eam regi suo verbo, & ceteras virtutes. Sis diligens, scilicet, iuxta præceptum Dei libere, non facias inutiles profusiones, sed aliquid conferas ad necessarios usus Ecclesiæ & pauperum. Tertio, ideo minus liberalis es, quia cogitas Deum non esse compensaturum, tuos futuros esse in egeantia. Hæc diffidentia pugnat cum tertio exercitio fidei. Ut igitur excitemur, crescat fides, Deus multiplicia opera proposuit, & addidit promissiones auxilij & præmiorum, ut sit occasio inuocationis. Quomodo expectabis à Deo æternam salutem, si non expectas fragmen panis? Impugnemus igitur diffidentia nostræ, & mandata opera faciamus, cum sint difficilia, excitemus in eis fidem & inuocationem, iustitiam, etiam præmia, simus solliciti de vniuersa Ecclesiâ, de Repub. de vniuersa salute: Propter hos fines simus diligentiores in vocatione, in regendis moribus, &c.

HÆC omnia pinguntur in exemplum duarum Sareptanæ & Eliæ. Scit Elias se vocatum esse diuinitus ad dandum, & donec ministerio fungi cum Deus volet, non desaturatum victum. Hac fide ipse & petit & expectat victum, venit igitur ad victum, & confectus labore, iuber sibi dari cibum. Vidua pauperata am narrat. Hic Propheta addit promissionem. Credite mulieres, inquit, quod Deus Israël vere sit Deus creator & saluator, & dabit bona, quod sit suppeditaturus victum in posterum. Quando igitur sibi & filio, quod in præsentia aderat, detrahi videt, rancore prophetam prius pascit. Hanc fidem & hoc opus sequuntur præmia. In quo tempore altur hæc familia, & hand dubie beneficio diuinitus eius domus hospitium Ecclesiæ, vbi Propheta docet totam vocationem.

magnam gloriam sequitur afflictio, filius moritur, sed rursus
 noua præmia, filius mortuus resuscitatur. Hoc exemplo ma-
 gistratur mulier, & latius spargitur fama doctrinæ Eliæ. Iam
 quam multa ingentia bona opera primum officium, quod præ-
 xerit in alendo Propheta, pepererit, considera etiam cumulum
 procerum. Non solum aitur familia, sed etiam eruditur à Prophe-
 ta de uero cultu Dei, & de uita æterna, & custoditur multipliciter ad-
 uersus Diabolum, filius resuscitatus sit huius Prophetæ discipulus,
 ut procul dubio postea uiliter seruiuit Ecclesiæ: Etiam exigua ope-
 ratione multo maioribus orantur, quam pro debito, ac necesse
 est bonos sanctos fateri idem, quod Iacob inquit Genes. 32. Minor
 sum omnibus miserationibus tuis. C A E T E R V M etsi oportet
 esse incogitam nouitatem, sicut Paulus inquit: Superinduemur, si ta-
 men non uidi reperiemur: tamen semper agnoscat cor, quod dicit
 Psal. Non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens. Item: Delicta
 quæ intelligit? & sciat nostras virtutes non esse pretium uitæ æternæ,
 sed hoc certo dari propter mediatorem: Sicut Paulus inquit: Do-
 num Dei uita æterna. Et Christus inquit, Iohan. 6. Hæc est uoluntas
 Patris, ut omnis qui uidet Filium, & credit in eum, habeat uitam
 æternam. Hanc uocem sibi pia mens in uera penitentia proponat, &
 propter Mediatorem certo expectet uitam æternam. Nec potest fides
 in dubiis rebus, Mediatore, & nostris meritis, ut perita conscientia
 uideat reddere potest.

DE QVINTA QVÆSTIONE.

De discrimine peccatorum.

QVod dictum sit in renatis manere peccata, necesse est tradi discrimi-
 ni. Nam hos qui ruunt in delicta contra conscientiam, certum
 est non manere in gratia, nec retinere fidem, iusticiam, Spiritum san-
 ctum, nec potest stare cum malo proposito contra conscientiam fides,
 nisi fiducia acceptationis diuinæ. Sunt enim prorsus contrarij mo-
 tus, nec potest existeri inuocatio cum mala conscientia quæ fugit De-
 um, sicut dicitur 1. Iohan. 3. Si cor nostrum nos non condemnat, fi-
 dem habemus ad Deum. Ideo tenenda est regula, quod necesse sit
 inuocantibus esse iusticiam bonæ conscientia, ut 1. Timoth. 1. di-
 citur: Summa mandati est, dilectio ex corde puro, conscientia bona,
 & fide non ficta. Et in eodem capite: Milita honestam militiam, ha-
 bens fidem & bonam conscientiam. 2. Corinth. 1. Gloriatio nostra
 hæc est, testimonium conscientia nostræ. 1. Petr. 3. Conscientiam
 habentes bonam. QVOD autem excidant ex gratia, & effun-
 dat fidem & Spiritum sanctum, & fiant rei iræ Dei & æternarum pre-
 h
 narum,